

school en taal. Hij trok evenzeer de aandacht als L. G. Visscher en het loon bleef niet uit: in augustus 1929, dus na anderhalf jaar onder Van Ghert gewerkt te hebben, werd hij benoemd tot leraar aan de pas gestichte Koninklijke Militaire Academie te Breda. In het najaar van 1828 moet hij zich in deze stad gevestigd hebben om er te blijven wonen tot begin 1840. Hij behoorde de kadetten Nederlandse taal, letteren en geschiedenis te onderwijzen, maar maakte er zich volgens zijn leerling en opvolger Lodewijk Mulder niet moe mee: veel meer dan voorlezen uit Vondel, Hooft en Bilderdijk schijnt hij niet gedaan te hebben ²⁸⁾. Zijn journalistieke bedrijvigheid zette hij voort: *Katholikon* verhuisde met hem en werd voortaan te Breda gedrukt; *Argus*, te Rotterdam herlevende, kwam ook onder zijn redactie, aangegeven als die van Fr. Reland.

In de periode 1828-1840 muntte Wap uit door systematische beoefening van de letterkunde, minder als creatief kunstenaar dan als criticus. Hij heeft in de jaren 1828-1830 achtereenvolgens in de tijdschriften *Apollo*, *Argus* en *De Nederlandsche Mercurius* ²⁹⁾ naast Adriaan van der Hoop en Jacob van Lennep een scherp-rechtersrol gespeeld, speciaal voor producten uit de haardrijmers-school à la Tollens en voor de befaamde *Vaderlandsche Letter-oefeningen* van Yntema. Noch Potgieter c.s. in *De Gids* noch Alberdingk Thijm en Cramer in *De Spektator* ³⁰⁾ overtroffen Jan Wap in een scheldtalent, ongebreideld gebruikt tot geseling van wat naar zijn maatstaf tekortschoot. Een tijdlang was hij de schrik van de Tollens-epigonen. Veel gerucht maakte zijn afstraffing van de Rotterdammer J. L. Nierstrasz (1796-1828), die zijn meesterwerk dacht geleverd te hebben in een dichtelijke levensbeschrijving van de Vlissinger loods Frans Naerebout, beroemd als mensenredder, Op dit oeuvre vooral schreef Wap in 1828 zijn uitermate scherp hekeldicht *Nieskruid voor den heer J. L. Nierstrasz* ³¹⁾. Dat het slachtoffer vlak na het uitkomen van dit geschrift overleed, schreven sommige Rotterdammers, o.a. Adriaan van der Hoop, aan het zieleleed om deze felle aanval toe. In al zijn critieken trad Wap beginselvast op als paladijn van Bilderdijk. Hij genoot enige jaren lang bepaald gezag, maar het moet wel aan zijn arrogant karakter en aan zijn vaak dubbelhartig optreden gelegen hebben, dat hij zich zijn vrienden na korte tijd vrijwel steeds min of meer tot zijn vijanden maakte. De Amsterdamse jongeren onder aanvoering van Drost en Potgieter